

Concluzia referendumului: Dumnezeu Și-a întors fața de la poporul care se complace în erezia ecumenistă a ierarhiei

“Adevărul a ieșit de la Neamț!”

În urmă cu câțiva ani, conduceam o ședință la APOR Neamț, în calitate de vicepreședinte al organizației județene, ales mai mult din voința populară imperativă decât din propria dorință[1]. La acea ședință a participat un cetățean pe nume Șolea, trimis de organizația de la București pentru a ne explica strategia referendumului care tocmai s-a desfășurat.

În cadrul acelei ședințe, eu și președintele de atunci al organizației am făcut opinie separată față de ideea unui referendum, ale cărui șanse de desfășurare și câștig ni se păreau atunci incerte. Argumentul nostru a fost că în acel moment (ca și acum de altfel) Codul Civil și doctrina juridică excludeau posibilitatea căsătoriei și parteneriatului civil homosexuale, iar o modificare a Constituției pe această temă risca să tulbure această situație, fără a da garanția unei reușite. Am argumentat că nici lobby-ul LGBT nu avusese curajul să atace la CCR Codul Civil, tocmai de frica faptului că o decizie contrară a CCR ar închide definitiv orice șansă a organizațiilor homosexuale de a se mișca în cadrul legal. Propuneam în schimb să continuăm lupta pe cadrul existent, urmând să ne opunem la momentul respectiv eventualelor schimbări de situație, iar până atunci să ne concentrăm pe lucrurile care cu adevărat sunt stringente (am propus chiar un referendum pe tema dreptului la viață din momentul concepției, care ar fi înlăturat problema avortului).

Domnul Șolea (ajuns între timp, din câte am aflat, preot și consilier eparhial la Buzău) a respins propunerile noastre cu autosuficiență și cu atitudinea unui propagandist din regimul “de tristă amintire”, spunând la un moment dat unei audiențe nemțene: “Haide, domnule, doar nu o să iasă adevărul de la Neamț!”. După care a continuat să le spună unor oameni cinstiți, cu inimi curate, dar fără

pregătire juridică, cum se va conduce țara prin referendumuri și inițiative legislative populare, până când l-am invitat să își termine discursul și să părăsească sala, pentru a ne putea continua ședința.

Îmi pare rău să constat, pe propria piele, că adevărul a ieșit de la Neamț.

Cine este responsabil pentru eșec

O lege nescrisă a democrației spune că la nicio manifestare politică vinovat nu este poporul. Lucrul este valabil și aici. Poporul a votat sau nu în funcție de propriile convingeri, de propriile inerții sau de cât de bună sau de proastă a fost campania electorală care a pregătit referendumul. Poporul nu poate fi blamat pentru acest eșec.

Principalii vinovați sunt organizatorii referendumului. Închiși în propriile viziuni, autosuficienți, incapabili să asculte un sfat și, mai ales, defazați total în raport cu evoluția mentală/involuția spirituală a poporului căruia se adresează, organizatorii au purces la acest demers fără a avea o idee clară despre șansele reale ale referendumului (primul semn de întrebare ar fi trebuit să fie numărul de adeziuni strânse, insuficiente pentru a câștiga; din estimările actuale, se pare că exact numărul acela a și fost prezent la urne). Din acest motiv, ei s-au jucat efectiv cu destinul poporului român și au pierdut, consecințele urmând să le tragem noi.

Campania de referendum a fost un prilej ideal pentru tot felul de cetățeani de a ieși din anonimat sau a se reinventa politic. Mi-a reținut atenția un caz special, domnul Adrian Papahagi, care, în 2012, a candidat cu un slogan electoral care spunea așa: **“Forța mea ești tu: femeie romă, lesbiană și atee!”** (s.n). Domnia sa a explicat în epocă faptul că acest slogan a fost o ironie la adresa unei parafraze diderotiene[2] a cetățeanului Remus Cernea, care spusese: “România nu va fi liberă decât atunci când va avea președintă o femeie rromă, lesbiană și atee”. Totuși, această “glumă” nu a fost gustată de nimeni la vremea respectivă, atrăgând disprețul formatorilor de opinie și, se pare, și al electoratului care nu l-a trimis în Parlament pe candidat. Să propui ca unul dintre vectorii unui referendum pro-heterosexualitate susținut de Biserica Ortodoxă pe cineva care a

propus, chiar și în glumă, ca valori ale viitorului președinte al României lesbianismul și ateismul mi se pare o eroare tactică gravă. Ca să nu mai vorbim de faptul că prin "ironia" domniei sale, domnul Papahagi a căzut în plasa domnului Cernea, încălcând legea printr-o discriminare pe criterii etnice și de sex, care vor fi făcut, sau nu, obiectul instituției care se ocupă de astfel de ieșiri în decor în spațiul public (despre care domnul Papahagi avea impresia că este privat) și pe care și le asumă, prin ricoșeu, acum, și cei ce au organizat referendumul.

Sursa imagine:<https://www.antena3.ro/>

Un element esențial al acestui rezultat a fost însă faptul că între momentul în care s-au strâns semnăturile de susținere și momentul votului s-a produs un eveniment capital: **ierarhia română s-a făcut părtașă sinodului din Creta și ereziei ecumenismului mărturisit de acel sinod, antrenând în această stare și mare parte din popor, indiferent la acest grav eveniment.** Este adevărat că ierarhia a reușit să îi înspăimânte pe cei mai mulți dintre preoți să nu reacționeze la sinodul mincinos din Creta, dar este la fel de adevărat că poporul a taxat acea trădare a Ortodoxiei **inclusiv prin neprezența la referendumul constituțional, arătându-și prin aceasta lipsa de încredere în cei care l-au girat.**

Era greu de crezut că Dumnezeu va ieși la luptă alături de poporul Său, în condițiile în care poporul a asistat cu indiferență la toate semnalele de alarmă

trase de către cei ce au reacționat prompt față de minciunosinodul din Creta și de impunerea sa ca un eveniment pozitiv în viața Bisericii. Cum își închipuie cineva că Dumnezeu va ieși la luptă alături de ei, după ce au spus “nu e nicio problemă, sinodul nu a adus nicio schimbare în Biserică”, “așteptăm până la potirul comun”, “un alt sinod va corecta greșelile acestuia” etc.?

Biserica Ortodoxă Bulgară a trimis un mesaj de încurajare a poporului român, dar Biserica respectivă și-a făcut datoria față de poporul său, păstrându-l departe de ecumenism, și de aceea Dumnezeu a ajutat-o să fie victorioasă până acum și în lupta contra propagandei LGBT.

Rezultatele referendumului constituțional reprezintă un vot de blam dat “ecumenismului bun”, interconfesional și interreligios. Aliată cu ereticii, schismaticii și necreștinii, ierarhia BOR pierde usturător într-un referendum vital pentru viața spirituală a națiunii noastre, vădindu-se prin aceasta că legile bisericești prin care Dumnezeu a interzis colaborarea cu ereticii nu sunt caduce și că cine le ignoră pierde ajutorul lui Dumnezeu.

Ce s-a câștigat

A fost dejucat planul Patriarhiei de a subordona mișcarea laică de rezistență creștină antisistem comenzii sale și de a deturna atenția de la problema cea mai gravă: erezia ecumenistă încetățenită în Biserica Ortodoxă Română odată cu sinodul tâlhăresc din Creta. **Din acest moment, ierarhia trebuie neapărat să răspundă în fața poporului pentru introducerea ereziei în viața bisericească românească, deoarece este evident că acesta este motivul principal pentru care Dumnezeu nu a ieșit la luptă alături de poporul Său.**

Patriarhia Română anunțase că două sunt evenimente prin care BOR onorează anul acesta Centenarul: referendumul și sfințirea catedralei neamului. Dacă prin referendum a slăbit capacitatea creștină de apărare contra propagandei LGBT în rândul poporului român, mi se pare că ar fi un gest sinucigaș ca la preconizata sfințire a catedralei mântuirii neamului să mai fie invitat ereziarhul Bartolomeu, riscând să îl mânie și mai mult pe Dumnezeu din pricina continuării pe parcursul eretic trasat de patriarhul eretic în Creta. Dacă în condiții normale participarea

patriarhului ecumenic ar fi un motiv de cinste pentru Biserica noastră, în actuala situație este de preferat ca acesta să nu întineze cu prezența sa o catedrală clădită din munca și jertfa a milioane de români.

Ce s-a pierdut

S-a pierdut *status quo*-ul existent în prezent. Dacă până acum se putea spune că există un cadru legal favorabil luptei împotriva pretențiilor homosexuale de legitimare a relațiilor dintre adepții acestei comunități, acum comunitatea LGBT ar putea argumenta că voința populară s-a pronunțat în sensul respingerii precizării fără echivoc a naturii heterosexuale a căsătoriei. Desigur, acest lucru nu este întrutotul adevărat, întrucât majoritatea covârșitoare a celor care au participat la vot s-a pronunțat în favoarea modificării Constituției, problema fiind doar cvorumul, nu neapărat voința populară. Rămâne la latitudinea judecătorilor instanțelor obișnuite și a celor de la CCR și ICCJ să judece sub aspect juridic cum se interpretează voința populară la acest referendum. Se pare că la urne au ieșit aproape patru milioane de oameni, care au votat în majoritate DA, lucru care nu va putea fi ignorat pur și simplu, chiar dacă nu este reprezentativ pentru voința populară, din pricina invalidării demersului.

Ce trebuie făcut în continuare

Principalul lucru care trebuie făcut în acest moment este **eliminarea ereziei ecumeniste din Biserica Ortodoxă Română și determinarea ierarhiei BOR, prin toate mijloacele canonice existente, să respingă sinodul mincinos din Creta și să facă demersurile de ieșire a BOR din CMB. Este evident că acest referendum este bătaia lui Dumnezeu pentru un popor care privește cu indiferență macularea credinței ortodoxe. Ar fi împotriva naturii ca, în loc să se pocăiască, poporul să continue pe aceeași cale, după ce Dumnezeu i-a arătat că acea cale e greșită.**

Sub aspect juridic, lupta contra abuzurile propagandei LGBT, dacă acestea vor

exista, va continua ca și până acum, din partea acelorași activiști și jurnaliști creștini aflați pe baricade de decenii bune, pe vremea când ierarhia BOR își vedea liniștită de ale ei, de ca și când aceste probleme nici măcar nu ar fi existat, permițând marșuri LGBT pe sub ferestrele Patriarhiei fără nicio reacție, spre consternarea creștinilor ortodocși din țară.

Respingerea referendumului readuce situația la starea de fapt inițială, ceea ce înseamnă că **în acest moment legea continuă să fie favorabilă căsătoriei heterosexuale și interzicerii căsătoriilor homosexuale**. De asemenea, indiferent ce vor face cei din lobby-ul LGBT dreptul părinților de a nu permite educarea copiilor lor în duhul propagandei pro-LGBT rămâne în continuare apărat de art. 29 din Constituție, care dă părintelui ultimul cuvânt în materie de educare a copilului său minor.

De mâine încolo, avem obligația să continuăm lupta pentru drepturile noastre civile, pentru a evita orice abuz ce s-ar putea produce în numele discriminării pozitive. Așa cum am făcut și până acum, cu speranța că Dumnezeu Își va întoarce fața către poporul Său, când acesta se va fi îndreptat de pe căile pe care merge acum.

Note:

[1] Alegerea mea la organizația APOR Piatra Neamț s-a făcut mai mult purtat pe sus de poporul local decât din dorința mea de a participa la această organizație, pe care am perceput-o ca pe o încercare a Patriarhiei de a suprima lupta mirenilor ortodocși și a o subordona controlului patriarhal, cu consecința foarte gravă a alegerii temelor de luptă selectiv de către Patriarhie și a abandonării unora lupte esențiale pentru supraviețuirea noastră spirituală.

[2] Dennis Diderot (1713-1787), iluminist francmason francez a spus: *L'homme ne sera jamais libre tant que le dernier roi ne sera pas étranglé avec les entrailles du dernier prêtre* (Omul nu va fi liber decât atunci când ultimul rege va fi strangulat cu mâinile ultimului popă).